AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

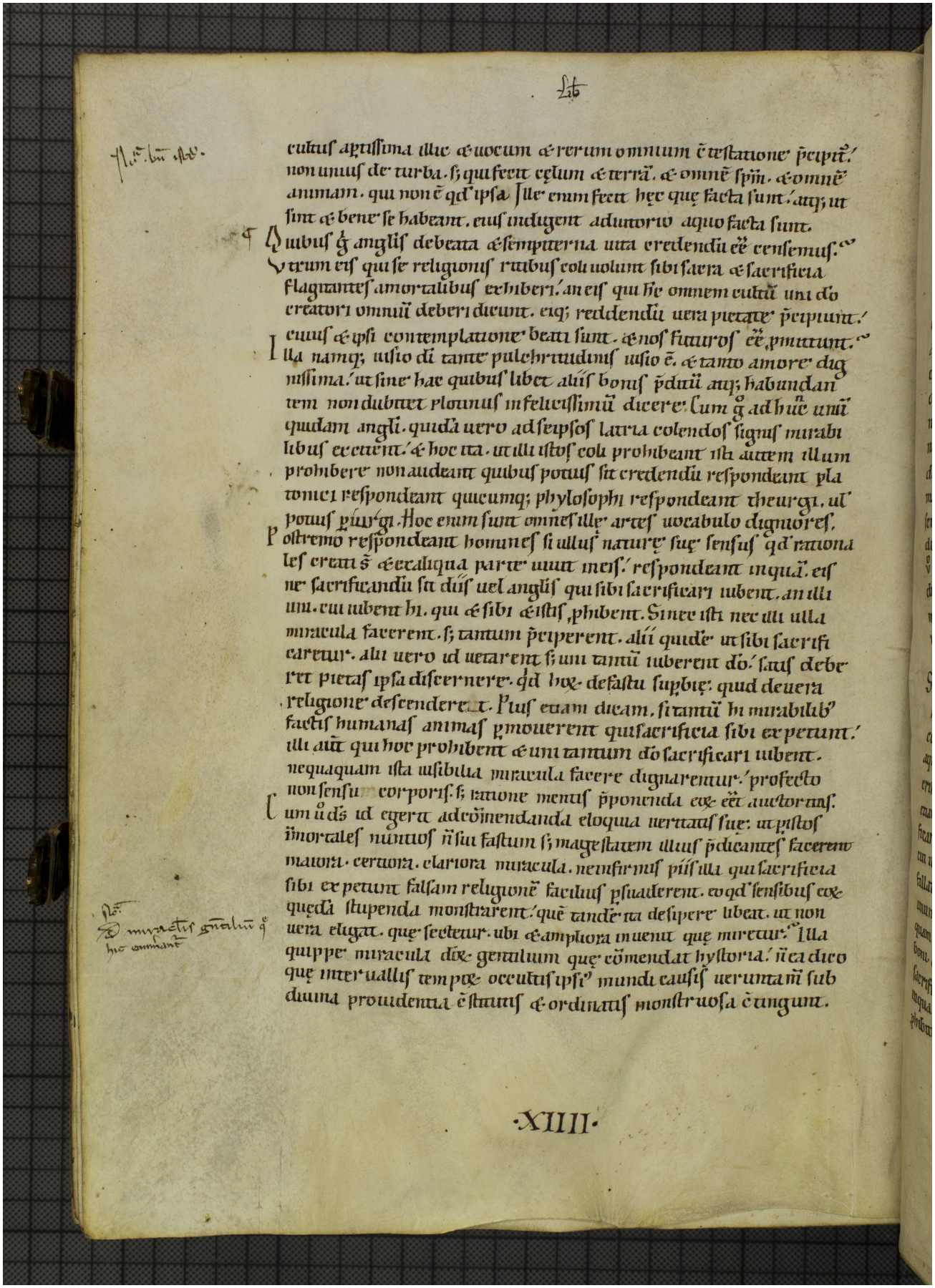

cultus aptissima illic & uocum & rerum omnium ē testatione ꝑcepti.
non unus de turba. s; qui fecit cęlum & terrā. & omnē spm. & omnē
animam. qui non ē qd ipsa. Ille enim fecit hęc quę facta sunt. atq; ut
sint & bene se habeant. eius indigent adiutorio a quo facta sunt.
¶ Quibus ꝗ anglis debeata & sempiterna uita credendū ēē censemus.
Vtrum eis qui se religionis ritibus coli uolunt sibi sacra & sacrificia
flagitantes. a mortalibus exhiberi. an eis qui hic omnem cultū uni do
creatori omniū deberi dicunt. eiq; reddendū uera pietate ꝑcipiunt.
cuius & ipsi contemplatione beati sunt. & nos futuros ēē ꝑmittunt.
Illa namq; uisio dī tante pulchritudinis uisio ē. & tanto amore dig
nissima. ut sine hac quibus libet alīs bonis ꝑditū atq; habundan
tem non dubitet plotinus infelicissimū dicere. Cum ꝗ ad huc unū
quidam angli. quida uero ad seipsos latria colendos signis mirabi
libus exciterent. & hoc ita. ut illi istos coli prohibeant. isti autem illum
prohibere non audeant quibus potius sit credendū respondeant pla
tonici respondeant quicumq; phylosophi respondeant theurgi. ul
potius ꝓphetici. Hoc enim sunt omnes illę artes uocabulo dignores.
Postremo respondeant homines si illus naturę suę sensus qd rationa
les erant s & ex aliqua parte uiuit meis. respondeant inquā. eis
ne sacrificandū sit dis uel anglis qui sibi sacrificari iubent. an illi
uni. cui iubent hi. qui & sibi ēistis ꝓhibent. Sine isti nec illi ulla
miracula facerent. s; tantum ꝑciperent. alīi quidē ut sibi sacrifi
carentur. alii uero id uetarent s; uni tamū iuberent do. satis deber
et pietas ipsa discernere. qd hoc. de fastu supbię: quod de uera
religione descendere. t. Plus etiam dicam. si tamū hi mirabilib
factis humanas animas ꝓmouerent qui sacrificia sibi expetunt.
illi aut qui hoc prohibent & uni tantum do sacrificari iubent.
nequaquam ista uisibilia miracula facere dignarentur. profecto
non sensu corporis. s; ratione mentis ꝑponenda eos ēēt auctoritas.
Cum ūdē id egerit adeo ōmendanda eloquia ueritatis suę: ut pistos
ĩmortales nuntios ñ sui fastum s; magestatem illius ꝑdicantes facerent
maiora. certiora. clariora miracula. nemfirmis piis illi qui sacrificia
sibi expetunt falsam religionē facilius ꝑsuaderent. eo qd sensibus eos
quędā stupenda monstrarent. quē tandē ita desipere libet. ut non
uera eligat. quę sectetur. ubi & amplioria inuenit quę miretur. Illa
quippe miracula dicit gentilium quę cōmendat hystoria. ñ ea dico
quę inter uallis tempo occultis ipsi mundi causis uerumtamē sub
diuina prouidentia ēstitutis & ordinatis monstruosa ē tunguntur.

Ad miracula gentilium q hic commendat

·XIIII·